

מרגש: הגב' רחל הבר תחוי' אשת הרוב אברהם ישעיהו הבר זצ"ל בפרק יומן מחייו ארכוי המשען

[27]

להודות!

יותר, ועודין, מושתל כליה יצטרך עד מאה ועשרים לקבל את התרופות הללו.

ומה זה אומר?

זה אומר שהחחים שלו עומדים להשתנות. אם עד היום יכול היה לאכול מאכלים מסוימים מחוץ לבית ולקוטות גם אם קצת החמיצו לא תכאב לו הבטן יותר מדי - מעכשיו אסור לו להתקרב אליהם. סיכון קל של קלקלול עלול לגרום חילתה לאובדן השתת חילתה.

אם עד עכשיו יכול היה לлечת חופשי לבירית שחיה ולסמרק בעוזה על הכלור שבמים ועל המערכת החיסונית שלו, בעת הוא מנעם גם מכך. אם עד כה היה לחץ באצבעו אוטומטי על כפותו המעלית, מעכשיו הוא לחץ באמצעות המפרק ויחטא ידיים כשיגיע הביתה.

- אם -

להמשיך? יש עוד הרבה...

מושתל כליה הולך בעיניים פוקחות תוך העלים המשנה כשהוא יודע ומרגיש שככל השינויים אינם מגיעים לפחות קצחו של טיפול דיאליה אחד. כל אדם ש עבר טיפול דיאליה וחווה קשיים של קריסת כליות, לא יוכל כלל מה אנו מכנים כקשה. לא לлечת לבירית? להשתדר לא לאכול מחוץ לבית? להקפיד על סטרילייזציה כמעט מוחלטת? מה זה לעומת היכולת לחזור לחיות ולתפקד? מהו הקושי של הקפדה על כלים חדשים מול זיהה ברורים?

אנשים לא יודעים אך לפני שמושתל כליה מקבל אישור להשתדר עליו לעבור כמה וועדות ואישורים רפואיים. רוב הוועדות בודקות התאמה ויכולת, אבל וזאת אחת בודקת עד כמה האדם قادر להסתגל לשינויים ולהחימם חדשים. עד כמה שלא נעים לשמעו, יותר מפעם כבר שמעתי ממתאמת ההשתדרות שאדם אייס לא אושר להשתדר. מדוע? משומש שמעולם לא עבר דיאליה, ולפי מבנה האופי שלו, לאחר ולא חוות את הסבל, אולי לא יכול לשרמו על הכללים. אם כך, חבל על ההשתדרה. מוטב להמתין מעט, לתה לו לחוש כמה עליו לשמר על המותגה שקיבל ורק אחר כך לחתת לו אותה. למןנו.

הסתגרה סביבה השאלה 'האם הנתרים ידע להעירך' מעלה כי תמיד מחשבות על כל המוגנות שקיבלו בily שטרחנו עבורה כלל.

הקב"ה מודיע עלינו טבות עד בילדי עילן עצם וועל, עילן כל אבר ואיבר ועל כל נשימה ונשימה, האם אנחנו יודעים להודות עליהם? כבר אמרו לנו בעלי המוסר כי מי שמכיר בטובה אינו צריך שיעור שלימד אותו לראות אותה. הלוואי שנכיר בה תמיד. ועל חיים בבית של מושתל, בעוזרת ד' בפערם הכאב.

החודשים הראשונים לאחר ההשתדרה מאוז עבר רגיל ומוכר עד עכשו התחלף בכיתנו עברו שניי דרמטי. כמעט מה שהיה רגיל מוכר עד עכשו התחלף בהנחיות חדשות. כדי שתביןנו למה, כמה ואיך, הרשו לי להזכיר כמה מילים על המערכת המופלאה המגנה על האדם ושותרת עליו מוחלות - מערכת החיסונית. הקב"ה ברא לנו מערכת מתוחכמת ורגישה שתפקידה להגן על הגוף שלנו מכל פלישת זו. המערכת הזאת יוצרת מכל מל'ם צבאי או סיסומוגרפ גאולוגי ונמצאת במלחמה תמידית שמהותה לדוחות כל עצם וזה שוחרר אל הגוף. כאשר אדם הולך על חוף הים וגרגר קtan של חול נכנס לו לאחד הסדקים שבכף רגליו, בבת אחת המערכת החיסונית יכולה מתגisset לדוחות את הגורר החוצה על מנת שלא יזום את הגוף. גראגר החול הזה היה עלול לגרום לצרות צוררות. אם המערכת לא הייתה מוגנת אותו החוצה, הוא היה עלול לגורם לדלקות וזיהומים מסוכנים עד מאד, אך אצל אדם בריא הוא ייפלט בדרך כלל מן הגוף בעלי שירוגש כלל.

ומה קורא אצל מושתל כליה? בגוףו של מושתל שוכן מעין 'גוףZR' - כליה שאינה שלו. פעמים רבות הגוף מזוהה את הכליה החדשה כפולשת ומנסה לדוחות אותה החוצה. על אף שלפני ההשתדרה נערכות בדיקות מקיפות על מנת לוודא שבין הנתרים לכליה תהייה בעוזה ה' מה שיזור התאמה וליצמצם ככל האפשר את המלחמה שתתעורר מולו, ואף שלפני ההשתדרה נבדקה הראמת הרקמות, והוראמו סוג הדם, המבנה והגודל, עדין כל איבר שהאדם לא נולד אליו 'נחשד' על ידי המערכת החיסונית בגוף זו והמ מערכת החיסונית עלולה להטעור להתנגד לו (אנב, חרומת הכליה בין צאום זחים התקלט אצל הנתרים כאילו היא חלק מגופו ממש, המערכת החיסונית לא תלחם בה והגוף קיבל אותה לתוךו כאילו נולד אליה!).

כדי למנע מצב בו המערכת החיסונית 'מתנפלת' על הכליה ודוחה אותה כשם שהיא דוחה חידך, זיהום או גרגר חול, אין לרופאים ברירה אלא לדכא אותה אצל מושתלי הכליה. בתחילת הדיכוי כמעט מוחלט, ובמהמשך, לאחר שהכליה נקלטה ומתקדמת היטב, הדיכוי חלש יותר. ככל שעוברות השנים תרופות דיכוי המערכת ניתנות במינונים קטנים

